

Viering	Aswoensdag
Datum	6 maart 2019
Voorganger	Frans van Oosten
Eerste lezing	Joël 2, 12 - 18
Het evangelie	Matteüs 6, 1 - 6; 16 – 18

Overweging

Aswoensdag vandaag, het begin van de 40 dagentijd. Voor wie carnaval vierde is het een abrupt einde aan de feestvreugde. In de komende veertig dagen gaan we op weg naar Pasen.

Veertig dagen die bedoeld is als bezinning.

Die bezinning heeft als symbool de as, daar op het altaar

De as die op twee verschillende manieren wat te zeggen heeft.

De as brengt ons als eerste het besef van onze eindigheid in herinnering. Het besef dat ons bestaan hier op aarde maar tijdelijk is. Wij zijn slechts voorbijgangers in de loop van de tijd.

De as symboliseert dus vergankelijkheid: uit as zijn wij genomen en tot as zullen we vergaan. Met daartussenin de opdracht om een zinvol leven te leiden.

Dat leven is voor ons, voor jou, voor mij, een doorgaand proces van zoeken en opnieuw beginnen, van groeien aan de pijn. Want de 40 dagentijd staat ook voor de tijd van ons eigen leven. Het refereert naar de tocht van 40 jaar door de woestijn, een mensenleven lang.

Een tocht van de weg zoeken, bronnen vinden en het spoor bijster raken. Van radeloos twijfelen en dan toch weer verder kunnen. Als het lukt.

De as werd gevormd door vuur, de palmtakjes hebben voluit gebrand, warmte gegeven, en licht.

Totdat ze opgebrand waren, tot as verworden.

Zoals ook wij in dit leven mogen stralen, warmte geven, licht zijn voor onze naaste. Om tenslotte tot stof te zullen vergaan als ons leven voltooid is.

De as is echter ook vruchtbaar, het kan staan aan het begin van een nieuw leven, uitgestrooid op de akker van ons bestaan.

Hiermee laat de as ons als tweede stilstaan bij wat we doen, bij wie we zijn. Hoe breekbaar en broos wij zijn in dat voorbijgaande leven. Dat we niet zomaar vrucht dragen. We de doen ons best én we maken fouten.

In de lezing van Joël horen we: niet je kleren moet je scheuren, maar je hart. Dat je hartverscheurend kunt voelen wat er soms misging, wat er soms misgaat.

Dat is geen uiterlijk vertoon, of met een somber gezicht rondlopen. Of 10 euro overmaken naar een goed doel. Je hart scheuren, hart openen, is je ogen en oren daadwerkelijk openen voor wat hartverscheurend is.

Hartverscheurend: dat is het onrecht dat je ervaart;

hartverscheurend: dat is je scherpe tong, je snelle oordeel.

hartverscheurend is ruzie waarvan je niet meer weet hoe het goed te maken.

Hartverscheurend is de starheid van ons eigen gelijk.

hartverscheurend is de pijn van je stille verdriet.

Als je zo je hart laat scheuren, je hart opent, word je geraakt door wat er werkelijk toe doet. Dan maakt wat gebroken is kans op herstel, kan wat kapot is geheeld worden, dan wordt de as echt vruchtbaar.

En daarom is vasten dus waardevol, daarom zijn we vanavond samen.

Door het vasten wordt het vanzelfsprekende doorbroken. Je doorbreekt de routine door jezelf iets te ontzeggen. Alcohol, koekjes, koffie, of wat dan ook. Zo word je even stilgezet en ontstaat er ruimte om stil te staan bij wat er voor jou werkelijk toe doet.

Vasten impliceert inkeer, zelfonderzoek, om te komen tot inzicht, in mildheid onszelf onder ogen komen.

En als we zo leven, kunnen we ervaren dat God die in het verborgene is, ook in het verborgene ziet. Dat Hij die ons nabij wil zijn, ons ziet in het hartverscheurend geraakt zijn.

Dan kunnen we ervaren dat God, die in het verborgene ziet, het zal ons lonen. Niet in geld of goed, maar in de betekenis van ons leven.

Straks worden we getekend met wat er overbleef van de palmtakjes van lang geleden, van Palmzondag. Toen alles nog 'Hosanna' was.

Aswoensdag mag zo een begin zijn, het askruisje halen als teken van erkenning van je eindigheid, van je kwetsbare mens zijn en tegelijkertijd als een voornemen.

In 40 dagen gaan we op weg naar de verrijzenis.

We krijgen 40 dagen de tijd

40 dagen om mensen overeind te helpen tot zij weer op eigen benen staan,

40 dagen om op te komen voor het kwetsbare

40 dagen om met mildheid te leren van onze fouten,

40 dagen om onze wereld opnieuw te kleuren met liefde en gerechtigheid.

40 dagen oefenen in vallen, opstaan en weer verder gaan

En dan? Daarna?

Dan zijn we het zo gewoon dat we niet anders meer willen.....

Amen.

Frans van Oosten